

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod mathematicæ disciplinæ nihil co[n]ferant ad pietate[m] Cap. iiij

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

338 DE PRAEPARATIONE EVANGELICA

etiam de his q̄ oculis cernuntur, nihil esse confirmandum multi opinati sunt. Et in libro de Responsis, iō Apollinis oraculo in testimonium citato seductos fuisse Græcos, & ab Aegyptijs, Chaldæis, & Hebrais ueritatem, ut in superioribus diximus, conspectam affimat. Videmur ne igitur accusandino nos qui seductas gentes contempsimus, & hebraicæ scripture toto animo adhesimus. Cur em̄ oportet nos philosophos audire, ac magni quicquam ab illis uelle discessere, si cōiecturis utuntur. & uarijs rationibus atq; diuersis, in summa omnium dubitationem adducant, quod ut re ipsa uideas ipsoz philosophorum de principijs, de dijs, de uniuersi constitutione uarias, immo uero contraria sententias exponem.

Quod mathematicæ disciplinæ nihil conferant ad pietatem.

CAP VT III.

I prius ostendero nihil Astrologiam, Arithmeticam, Geometriam, Musicamque (ipsi mathematicas disciplinasq; vocant) quæq; non ipsi inuenierunt, sed a Barbaris accæperunt, ad inueniendam, ut ipsi putant, ueritatem conferre. Nam si disciplinarum inquit cognitio animum non formauerit, nullus recte philosophari, nec deum cognoscere potest. Ita quasi deus ipse numeris determinatur, nos qui eas disciplinas nō admiramus, pecudes esse arbitrantur, nec magni aliquid posse nos intelligere contendunt. Res autem ipsa ostendit multos apud Græcos fuisse, innumerabiles apud Barbaros, qui quamvis has disciplinas optime tenuerint: nec deum tam, nec recte uiuendi normam cognouerunt. E cōtra multos sine illis pie simul atq; sanctissime uixisse. Itaq; Socratem, quem merito omnes admirantur, nō magni has disciplinas fecisse, Xenophon in libro de dictis Socratis scribit. Docebat inquit quātum oporteat singulatum rerum atque artium habere peritiam. Nam tantū Geometriae studēdum consulebat, quantum sufficeret ad mensurationē agrorum ac distributionem, quod adeo facile dicebat esse, ut si quis diligenter animaduertat quam primum quantitatem agri cognovit, mensurationem ignorare non possit. Reprobat yō tantam eius rei curam ac studium, ut difficiili figuraq; cognitioni inuigilare uelis. Nullam enim utilitatem in illa speculatione uidere se asserebat,

nec

LIBER QVARTVS DECIMVS 39

nec erat Geometriæ imperitus, sed a multis atque utilissimis studijs etiam hominis uitam ad alienarum consyderationum studia dedit/ cere nō oportere putabat. Similiter Astronomiam quoque discen/ dam confulebat, ut dies ac noctes, horas, & menses, & annos rectius percipiamus. Quæ res ad iter agendum, & nauigationes atque cu/ stodias, multaq; alia in nocte, aut in mense, aut in anno peraguntur, perutilis est. Eousq; autem Astronomiam discere, quosq; planeta/ rum motus, & distantias eorum a terra comprehendendas uehementer improbat. Nullam enim utilitatem etiam in hac re uidere dicebat, nec erat expers omnium istorū. Sed cum longa tempora spacia de/ syderant non conserre arbitrabatur utiliora relinquere, & in his ui/ tam conterere. Omnino autem non esse curādum homini dicebat, ut per cælestia corpora futurorum quæ in potestate diuina sunt, co/ gnitionem perquirat. Nec enim posse homines illa cognoscere, nec dij s gratum esse, si quæ illi occultarunt, ea tu diligēter inquiras, pos/ secq; facile ira deorum in insaniam Anaxagoræ cadere, qui cum cæ/ lestium scientiā profiteretur, in id amentiae incidit, ut Solem ignem penitus putaret, nec prospicere poterat facile nos ad ignem oculos erigere cum Solem respicere nequeamus, nec corpora hominum a/ criora fieri ab igne quemadmodum a Sole, nec cernebat omnia, quæ a terra germinantur, absq; solaribus radijs atque calore cælesti cre/ scere non posse, quæ omnia igneo calore languescunt ac pereunt. Lo/ gicam quoque descendam ita confusebat, ut magnum eius studium multamque operam improbaret. Hæc Socrates apud Xenophon/ tem. Ipse autem Xenophon in quadam ad Aeschinem epistola, hæc de Platone ac de his qui naturalem sciētiā profitebantur scri/ bit. Omnibus inquit patet, diuinæ res cognitione humana compre/ hendi nō posse, quare sufficit pie iſ os deos & ex animo colere, qua/ les autē sunt nec inuenire nobis possibile est, nec fas est querere, nec enim seruis cōducit, nec eis laudabile dixerim, si dominorum suorū consilia nisi quantum ad ministerium suum pertinet, scrutari uolu/ erint. Quando enim o Aeschine Socratem quispiam audiuit de cæ/ lestibus aliqd corporibus dicere, aut ad subtilem linearū speculatio/ nes pdiscendas exhortari; Musicā em iſum scimus auribus solum/

I ij modo per

*Sotu 1590. 1
magis*

*Xenoph. a
dij 3. 2. 2.*

340 DE PRAEPARATIONE EVANGELICA

modo percepisse, quotidie autem de fortitudine, de iustitia, de alijs
virtutibus differebat. Hæc namq; bona hominum appellare solebat.
Cætera uero aut percipi ab hominibus nō posse, aut non longe a fa-
bulis distare, Sophistarumq; ludis similia esse, hæc ille & ceteris cō-
sulebat, & ipse primus faciebat. Li ergo quibus Socrates nō placuit,
aut taceant, aut ad id quod æquum est redeant: Socrati enim uiuo
sapientiam deus soli attestatus est. Qui uero eum interfecerunt, pœ-
nitentiaæ stimulos effugere non potuerunt, isti autem bona Aegy-
pti & prodigiosam Pythagoræ sapientiam adamarunt, & solida So-
cratis tenuitate contempta, tyranni dem coluerunt, & tenuissimam
uitam dapibus sicolis commutare non erubuerunt. His uerbis Xe-
nophon Platonem occultius pugnabat. Socrates uero apud ipsum
Platonem in libro' de republica gymnaſtica, musica, & astronomia
ita loquitur, ut etiam Plato non multum istis attribuere videatur.

Opiniones priscorum periarchon, id est de principiis.

CAP.VT. V.

Verum ut facilius merito contemptam esse a nobis hāc in-
anem Græcorum philosophiam cognoscas, non grauabi-
mur altius uarias atq; diuersas, immo uero inter se cōtra-
rias philosophorum opiniones repetere. Assumam autē
ea a libro Plutarchi, quē de dogmatibus philosophorum inscriptis.
Thales inquit Milesius de septem sapientib; unus principium re-
rum aquam putauit. Is primus philosophari dicitur incepisse, & ab
eo ionicam philosophiam esse appellatam. Dicitur autem junior in
Aegypto fuisse, & in Miletum senior rediisse. Inductus autem fuit,
ut ex aqua uniuersa primo esse diceret, & in aquam demum resolui,
quia sperma omnium animaliū origo humida substantia est. Vnde
uerisimile putauit hoc modo ex humido cuncta oriri. Deinde quia
herbe ac plantæ uniuersæ humido aluntur, & fructus ferunt, eius au-
tem penuria languescunt ac decidunt. Tertio, quia ignis Stellarum
atque Solis & ipse mundus aqueis uaporibus alitur. quam opinio-
nem Homerus quoque approbare uidetur, cum dicat. Oceanum
qui omnium fuit origo. Anaximander autem Milesius principium
rerum infinitum esse asserebat, & ex hoc omnia primum oriri, & in
hoc tandem deuenire, idcirco infinitos oriri mundos atque rursus
corrumpi,